

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/117/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120387136
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6120387136.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: M. N. M., nar. XX.XX.XXXX, J.Á. XXXX/XX, K., zastúpený Mgr. Alica Mendlová, advokátka, Riečna 2, proti žalovanému: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXXX/XXB, K., zastúpený DEDÁK & Partners, s.r.o., Suché mýto 1, Bratislava, IČO : 50 735 764 o zaplatenie 200.000,-€ s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu bývalého Okresného súdu Bratislava III č. k. 21C/3/2021-192 zo dňa 11.apríla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prerušil spor vedený na súde prvej inštancie pod sp. zn. 21C/3/2021 do právoplatného skončenia sporu vedeného na bývalom Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/29/2020.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobou postúpenou súdu prvej inštancie dňa 12.01.2021 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 200.000,-€ spolu s príslušenstvom. Strany sporu uzatvorili zmluvu o pôžičke zo dňa 30.09.2012, pričom žalovaný v bode 1.2 tejto zmluvy vyhlásil, že svojim podpisom na zmluve potvrdzuje, že prevzal od žalobcu hotovosť vo výške 200.000,-€. Žalovaný sa zaviazal v bode 1.4. tejto zmluvy vrátiť predmetnú pôžičku s úrokom vo výške 12.000,-€ od 30.09.2017. Uvedenú povinnosť si žalovaný nesplnil. Žalovaný uviedol, že zmluva o pôžičke nebola uzavretá a na jej základe nebola pôžička zo strany žalobcu poskytnutá. Zmluva o pôžičke bola simulovaným právnym úkonom. Simulovaný právny úkon je pre nedostatok vážnosti absolútne neplatný. Ak síce účastníci síce uzavreli zmluvu o pôžičke v písomnej forme, ale k odovzdaniu predmetu pôžičky reálne nedošlo, potom takto urobený prejav účastníkov zmluvy o pôžičke nezodpovedá skutočnému stavu, ide len o pro forma uzavretú písomnú zmluvu o pôžičke, ktorá je absolútne neplatná.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 164, § 165 ods. 1 a 2 C.s.p. keď uviedol, že súd prvej inštancie mal zo žaloby podanej na bývalom Okresnom súde Bratislava IV dňa 27.08.2020 vedenej pod sp. zn. 18C/29/2020 preukázané, že predmetom tohto konania je spor medzi totožnými stranami sporu ako v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 21C/3/2021 (len v opačnom procesnom postavení) o určenie neexistencie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke zo dňa 30.09.2012 uznannej vo forme notárskej zápisnice zo dňa 30.03.2017, ktorej úkony sú predmetom tohto konania vedeného pod sp. zn. 21C/3/2021, pričom tento spor nebol doposiaľ právoplatne skončený. V spore na bývalom Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/29/2020 sa rieši otázka existencie pohľadávky žalobcu voči žalovanému uplatnenej v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 21C/3/2021, pričom táto skutočnosť je sporná, súdu sa javí ako vhodné a účelné, aby konanie na súde prvej inštancie bolo prerušené, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na bývalom Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/29/2020, keďže rozhodnutie v tamom spore môže mať význam pre

rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, a preto je procesne vhodnejšie vyčkať na rozhodnutie o tejto podstatnej otázke, t. j. určenie existencie, resp. neexistencie pohľadávky žalobcu voči žalovanému.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenom čase odvolanie žalobca, ktorým žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že neexistujú dôvody na prerušenie konania a má za to, že súd prvej inštancie dospel pri posudzovaní tejto otázky k nesprávnemu právnemu záveru. Žalovaný už viedol na bývalom Okresnom súde Bratislava I konanie o určenie neexistencie pohľadávky pod sp. zn. 23C/61/2017, predmetom ktorého bolo určenie neexistencie práve tejto istej pohľadávky žalobcu voči žalovanému. V tomto konaní bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bolo žalobcovi zakázané vymáhať svoju pohľadávku. V súčasnosti je toto konanie právoplatne skončené, pričom táto žaloba bola zamietnutá a neodkladné opatrenie zrušené. Žalovaný sa snaží zmariť možnosť žalobcu domôcť sa svojich finančných prostriedkov. V tomto konaní žalovaný tvrdil, že vymáhaná pohľadávka existuje, jej existenciu viackrát potvrdil a uviedol, že zanikla započítaním jeho domnejšej pohľadávky. Keďže v konaní neuspel a dozvedel sa o prebiehajúcom exekučnom konaní, spôsobil obštrukciu podaním ďalšej nedôvodnej žaloby, v ktorej už paradoxne tvrdí, že pohľadávka neexistuje, nakoľko nikdy neprevzal finančné prostriedky. Žalovaný podal novú žalobu na bývalom Okresnom súde Bratislava IV o určenie neexistencie pohľadávky, sp. zn. 18C/29/2020, predmetom ktorého bolo určenie neexistencie práve tejto istej pohľadávky žalobcu voči žalovanej, avšak na údajnom novom skutkovom základe, v rámci ktorého podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Žalovaný podal návrh účelovo, nakoľko vo vyššie uvádzanom konaní nespochybňoval existenciu pohľadávky žalobcu ako takej, domáhal sa len jej zániku z dôvodu údajnej existencie pohľadávok žalovaného, ktoré si mal údajne započítať. Je nepochybné, že žalovaný tým potvrdil existenciu a vznik pohľadávky žalobcu voči nemu. Je nepravdepodobné, že by žalovaný chcel započítať svoje údaje pohľadávky voči pohľadávke žalobcu, ktorá by neexistovala alebo ako tvrdí žalovaný nevznikla. Je nepochybné, že žalovaný si bol a je vedomý, že predmetné finančné prostriedky prevzal, preukázateľne mu boli vyplatené, čo jednoznačne vyplýva z úkonov žalobcu. V konaní vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava IV žalovaný účelovo tvrdí, že pôžička nevznikla, nakoľko mu údajne neboli vyplatené finančné prostriedky. Uvedené nie je pravdou a prevzatie finančných prostriedkov potvrdil žalovaný v bode 1.2 zmluvy o pôžičke, v ktorom sa uvádza, že peňažné prostriedky mu boli vyplatené pri podpise zmluvy a súčasne v notárskej zápisnici o uznaní dlhu túto skutočnosť vyhlásil pred notárom a súhlasne s jej vykonateľnosťou ako exekučného titulu sa taktiež uvádza právny dôvod a titul uznanej pohľadávky. V záverečných ustanoveniach zmluvy o pôžičke žalovaný potvrdil, že zmluva vyjadruje jeho slobodnú vôľu. Je nepravdepodobné, žeby žalovaný najskôr uzatvoril zmluvu o pôžičke so žalobcom, finančné prostriedky by ako tvrdí neobdržal a napriek tomu ich prevzatie potvrdil v zmluve o pôžičke, následne by sa sám dobrovoľne dostavil na Notársky úrad a požiadal o vyhotovenie notárskej zápisnice o uznaní dlhu a súhlasil s jej vykonateľnosťou a podpísal tento dokument. Z predmetnej notárskej zápisnice vyplýva i prevzatie finančných prostriedkov i skutočnosť, že záväzok v čase podpisu notárskej zápisnice existoval.

2.1. Žalobca síce vedie na Okresnom súde Banská Bystrica konanie č. k. 76Ek/853/2020 o vymoženie 200.000,-€, ale bez príslušenstva. V tomto konaní žalobca najskôr skoro rok a pol čakal na rozhodnutie odvolacieho súdu, nakoľko prvostupňový súd spochybnil vykonateľnosť notárskej zápisnice a teda sa exekúcia nemohla proti povinnému vykonávať. Žalobca bol v konaní úspešný a odvolací súd mu vyhovel a tým malo exekučné konanie pokračovať. Následne žalovaný podal na bývalý Okresný súd Bratislava IV už vyššie spomínanú žalobu o určenie neexistencie pohľadávky. V rámci tejto žaloby sa opäť pokúsil vykonať obštrukciu a žiadal vydať neodkladné opatrenie, ktorým by súd zaviazal žalobcu na späťvzatie návrhu neuspel a súd jeho návrh zamietol. Exekučný súd zamietol návrh žalovaného na zastavenie exekúcie, avšak nepochopiteľne nad rámec návrhu žalovaného, exekučné konanie prerušil. Toto rozhodnutie je právoplatné.

2.2. Žalobca považuje prerušenie konania za nedôvodné, nakoľko sa snaží v konaní domôcť svojej pohľadávky, ktorá vyplýva z exekučných titulov, ktoré neboli žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu spochybnené. Súčasne z konania žalovaného vo vyššie uvádzaných konaniach jednoznačne vyplýva účelovosť jeho konania s cieľom zmariť vymožitelnosť pohľadávky žalobcu. Žalovaný sa v konaní vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 23C/61/2017 cítil byť dlžníkom žalobcovej pohľadávky a potvrdil jej existenciu, dokonca si práve túto pohľadávku žalobcu chcel započítať oproti svojej vymáhanej pohľadávke. Je neprípustné, aby žalobca už niekoľko rokov bol poškodzovaný konaním žalovaného, podávaním účelových podaní. Žalobca nevidí jeden jediný dôvod na prerušenie konania, najmä keď práve žalovaný nepredložil jediný dôkaz o opaku a uvádza iba svoje nepodložené tvrdenia a domnienky. Prerúšením konania porušil súd prvej inštancie porušil princíp právnej istoty

žalobcu, ktorému upiera práva na vymozenie pohľadavky bez náležiteho odôvodnenia a vyhýba sa rozhodnutiu vo veci, napriek dostatku dôkazov. Súd prvej inštancii sa pri svojom rozhodovaní odklonil od existujúcej ustálenej súdnej praxe a vyhodnotil nepodložené spochybňovanie existencie pôžičky zo strany žalovaného za dôvodnú okolnosť na prerušenie konania. Poukázal na princíp proporcionality, ktorý je jednoznačne na strane žalobcu, ktorý disponuje početnými dôkazmi oproti nepodloženými tvrdeniam žalovaného a je teda v záujme zachovania právnej istoty žalobcu a viery vo fungovanie spravodlivého súdneho procesu, rozhodne väčším záujmom spoločnosti rozhodnúť a ukončiť túto vec ako uprednostňovať účelové obštrukcie žalovaného vysmievajúceho sa svojimi účelovými úkonmi celému právnemu systému poškodzujúc jeho efektivitu. V zmysle zásady právo patrí bdelym, je vysoko nepravdepodobné, žeby žalovaný neprevzal peňažné prostriedky, vedel by o tom, roky by túto situáciu nechcel spočívať a vystavoval by sa riziku nožnej exekúcie po splatnosti pôžičky a vôbec žiadnym spôsobom nebránil a zrazu po rokoch a vedení exekučného konania by si náhle spomenul, že finančné prostriedky neprevzal.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril a navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie. Napadnuté uznesenie považuje za vecne správne, pričom súd prvej inštancie poskytol dostatočné a vyčerpávajúce odôvodnenie svojho rozhodnutia a žalobca neuviedol žiaden relevantný odvolací dôvod. V spore na bývalom Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/29/2020 sa rieši otázka existencie pohľadavky žalobcu voči žalovanému uplatnenej v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 21C/3/2021, pričom táto skutočnosť je sporná, preto bolo vhodné a účelné, aby súd tunajšie súdne konanie vedené pod sp. zn. 21C/3/2021 prerušil, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/29/2020, keďže rozhodnutie v tomto spore môže mať význam pre rozhodnutie o tejto podstatnej otázke. Predmetom konania je pohľadávka zo zmluvy o pôžičke uzavretej zo dňa 30.09.2012 medzi sporovými stranami, a ktorá bola uznaná vo forme notárskej zápisnice zo dňa 30.03.2017, č. N 439/2017, Nz 10882/2017. Žalobca sa domnieva, že konanie žalovaného je účelové s cieľom zmařit vymožitelnosť pohľadavky žalobcu. Žalovaný využil len svoje právo podať žalobu o určenie neexistencie pohľadavky, nakoľko má za to, že zmluva o pôžičke je absolútne neplatným právnym úkonom. V rámci rozhodovania o prerušení tohto konania nebol súd prvej inštancie oprávnený posudzovať či v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/29/2020 predložil žalovaný v pozícii žalobcu dostatočné dôkazy a či dostatočne preukázal svoje tvrdenia o neexistencii spornej pohľadavky. O tom nie je oprávnený rozhodovať ani odvolací súd, nakoľko by prejudikoval neprávoplatné skončený spor bez vykonania potrebného dokazovania. Žalovaný predmetné konanie sp. zn. 18C/29/2020 inicioval skôr ako bol podaný návrh žalobcu v tomto konaní, o čom mal žalobca vedomosť. Navyše samotný žalobca začal ešte pred podaním tejto žaloby vymáhať spornú pohľadávku prostredníctvom exekučného konania. Žalovanému bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie vydané súdnym exekútorom JUDr. Ivanom Nestorom dňa 25.03.2021, sp. zn. 327EX 165/21-6. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný ešte v máji 2020, teda rok pred podaním tejto žaloby. Exekučné konanie je prerušené do skončenia konania vedeného na bývalom Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020. Žalovanému nie je zrejmé, prečo žalobca svoju pohľadávku spojenú s vykonateľným exekučným titulom vymáhal prostredníctvom exekúcie a následne podal na súd žalobu o zaplatenie tej istej pohľadavky. Žalovaný má za to, že žalobca sa snaží získať ďalší exekučný titul. Výsledok tohto konania pritom nemôže nijako zmeniť postavenie žalobcu a prispieť k ochrane jeho práv, nakoľko ak by aj žalobca bol úspešný, pohľadávku už vymáha v exekučnom konaní a nemôže ju vymáhať znova. Ak by úspešný nebol, nebude mať výsledok tohto konania ani na konaní sp. zn. 18C/29/2020 ani na aktuálne prerušené exekučné konanie. Jeho výsledkom môže byť len zbytočné a nehospodárne navyšovanie trov konania a získanie duplicitného exekučného titulu, ktorý však nikdy nebude exekvovateľný. Len konanie sp. zn. 18C/29/2020 môže konečným spôsobom vyriešiť vzťahy medzi sporovými stranami. Napadnuté uznesenie je spravodlivé a vyvážené rozhodnutie pre obe strany. Súd prvej inštancie postupoval správne ak konanie prerušil.

4. Žalobca nevyužil svoje právo a repliku nepodal.

5. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Podľa § 164 C.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

7. Citované zákonné ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie dopadá na procesné situácie, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však ako jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú,

môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky) slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania má súd podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv strán sporu v súdnom konaní a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv strán sporu zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

8. V sporovej veci sa žalobca žalobou domáha zaplatenia sumy 200.000,- € titulom zmluvy o pôžičke, ktorú mali sporové strany uzavrieť dňa 30.09.2012. Sporové strany urobili a podpísali dňa 30.03.2017 notársku zápisnicu na notárskom úrade v Bratislave, Einsteinova 24, notárkou JUDr. Lucianou Rebrovou, v ktorej uviedli, že dňa 30.09.2012 uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku 200.000,-€, a žalovaný uznal svoj dlh do dôvodu a výšky a súhlasil s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Na podklade tejto notárskej zápisnice prebieha exekučné konanie vedené na Exekútorskom úrade Bratislava, súdnym exekútorom JUDr. Ivan Nestor, sp. zn. 327EX 165/21, ktoré je v súčasnej dobe prerušené pre konanie na bývalom Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 18C/29/2020. Dôvodom na prerušenie tohto konania mala byť žaloba podaná na bývalom Okresnom súde Bratislava IV, vedená pod sp. zn. 18C/29/2020, ktorou sa žalovaný v pozícii žalobcu domáha určenia, že pohľadávka zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 30.09.2012 medzi sporovými stranami, uznaná vo forme notárskej zápisnice zo dňa 30.03.2017, č. N 439/2017, Nz 10882/2017 neexistuje.

8. V konaní vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/29/2020 sa nerieši otázka, ktorá by mala význam pre toto konanie a nie je potrebné čakať na rozhodnutie o neexistencii pohľadávky zo zmluvy o pôžičke zo dňa 30.09.2012. Súd prvej inštancie vôbec nezobral do úvahy, že o žalovanej pohľadávke už prebieha exekučné konanie, a teda žaloba v tomto konaní sa javí nadbytočná. V prípade ak by súd v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/29/2020 rozhodol o neexistencii pohľadávky žalobcu voči žalovanému, následkom by bolo zastavenie prebiehajúceho exekučného konania a nebolo by možné priznať žalovanú pohľadávku ani v tomto konaní, keďže by bola konštatovaná neexistencia pohľadávky. V prípade, žeby súd vo vyššie uvedenom dospel k záveru, že pohľadávka existuje, tým by stratilo opodstatnenie prerušenie exekučného konania, čím by mohlo prísť k pokračovaniu vymáhania pohľadávky. Žaloba v tomto konaní by nemala opodstatnenie, nakoľko súd prvej inštancie by nemohol priznať žalovanú sumu na základe uzavretej zmluvy o pôžičke, nakoľko dlh by bol žalovaným uznaný vyššie uvedenou notárskou zápisnicou, ktorá je exekučným titulom, na základe ktorej sa žalovaná suma vymáha. Vydanie rozsudku s povinnosťou zaplatiť sumu 200.000,-€ by predstavoval duplicitný exekučný titul a nemohol by viesť k úspešnému začatiu exekučného konania.

8.1. Pri fakultatívnom prerušení je potrebné zväžiť či prerušenie prispeje k spravodlivému rozhodnutiu vo veci a tento dôvod preváži nad záujmom na postupe bez zbytočných prieťahov, ktorý je rozhodnutím o prerušení konania dotknutý. Pri fakultatívnom prerušení je to práve súd, ktorý vyvažuje jednotlivé záujmy stojace pri prerušení konania proti sebe (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.07.2019, č. k. II. ÚS 199/2019-31). V danom prípade nie je prerušenie potrebné z dôvodu spravodlivého rozhodnutia vo veci samej. Konanie o neexistencii pohľadávky nebráni súdu prvej inštancie rozhodnúť, keďže právo žalobcu na zaplatenie sumy 200.000,-€ je predmetom exekučného konania, ktoré v prípade zamietnutia žaloby o neexistencii pohľadávky zabezpečí jeho nárok na zaplatenie 200.000,-€. V časti zaplatenia istiny je žaloba nadbytočná, nakoľko práva žalobcu sú chránené vykonateľným exekučným titulom a prebiehajúcim exekučným konaním. Pokiaľ ide o príslušenstvo, odvolací súd je názoru, že spisový materiál predstavuje dostatočný podklad na rozhodnutie a súd prvej inštancie má zákonné možnosti na rozhodnutie aj bez toho, aby mal vyriešenú otázku existencie resp. neexistencie pohľadávky v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/29/2020.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu otázky, ktorá má význam pre konanie a nesprávne dospel k záveru, že je potrebné konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na bývalom Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 18C/29/2020. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p. zrušil, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

10. Súd prvej inštancie o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).